

Motion till riksdagen

1986/87: Jo785

Christer Nilsson (s)

Höjt bidrag till Jägarnas riksförbund-Landsbygdens jägare

Vår natur och dess vilda djurliv är utsatta för stora påfrestningar genom olika former av skadlig miljöpåverkan. Flera djurarter är direkt utrotningshotade, medan andra för en tynande tillvaro. Samtidigt finns det vissa djurarter som gynnats av miljöförändringarna. Den ekologiska balansen är utsatt för ständiga förändringar. För att mildra skadeverkningarna och bibehålla artrik och livskraftig fauna behövs olika aktiva insatser. Det är därvid fråga om stora resursbehov för tillsyn och vård av viltet, men även viss beskattning är nödvändig av de djurarter som tenderar att bli alltför talrika. De senaste årens stora älgskador är exempel på detta. Utbildning och information om naturvård och viltvård är en viktig förutsättning för att lindra miljöskadorna och upprätthålla den ekologiska balansen. Detta arbete måste till stor del genomföras på frivillig väg.

Som Jakt- och viltvårdsberedningen framhållit i sitt betänkande Vilt och Jakt, utförs huvuddelen av den praktiska viltvårdsadministrationen av landets båda jägarorganisationer. Svenska jägareförbundet och Jägarnas riksförbund-Landsbygdens jägare. De båda organisationerna utför till stor del likartade arbetsuppgifter. Detta förhållande konstaterade även jordbruksutskottet redan 1978 i sitt betänkande JoU 1978/79: 4, då utskottet tillstyrkte ett årligt bidrag ur jaktvårdsfonden till Jägarnas riksförbund-Landsbygdens jägare.

Sedan riksdagen 1978, på jordbruksutskottets inrådan, beslutade om ett årligt bidrag till riksförbundet, har förbundet ökat sitt medlemstal med nära 20%. Förbundet som är rikstäckade, har länsorganisationer och lokalavdelningar över hela landet.

Förbundets fältverksamhet är av stor omfattning. Utbildning och information till landets jägare och allmänheten är en viktig del i förbundets verksamhet. Förbundet anordnar även lagstadgade prov för jägarexamen. För utbildningen har förbundet köpt mark och iordningställt en egen kursgård med 40 bäddplatser.

I den centrala verksamheten är riksförbundet remissinstans i alla frågor som rör jakt och viltvård. Förbundet är representerat i de utredningar och arbetsgrupper som handlägger frågor om jakt och viltvård. Förbundet har en ledamot och en suppleant i varje länsälgnämnd.

Då båda jägarorganisationerna till stor del utför likvärdiga arbetsuppgifter, bör grunderna för bidragen vara jämställda. Så är emellertid inte fallet. Medan Svenska jägareförbundet får ca 200 kr. per medlem, får Jägarnas riksförbund-Landsbygdens jägare endast ca 20 kr. per medlem. Denna

orättvisa fördelning av bidragsmedlen är både omotiverad och orimlig. Nuvarande stora skillnad i bidragsgivning, har som praktisk effekt att en viss åsiktsinriktning prioriteras med allmänna medel. Detta är en helt motsatt ordning mot vad som gäller exempelvis för presstödet.

I jordbruksutskottets betänkande JoU 1978/79: 4. anger utskottet att det bidrag till riksförbundet som då tillstyrktes avsågs att gälla "i avbidan på resultatet av den översyn av jaktens administration m. m. som sker genom jakt- och viltvårdsberedningens försorg.". Beredningens betänkande är avlämnat och remissbehandlat. Beredningen föreslår att, "i första hand de båda jägarorganisationerna, även i fortsättningen bör svara för administrationen av det praktiska viltvårdsarbetet". Beredningen anser vidare att bidrag skall utgå till de båda jägarorganisationerna, utan att beredningen anger några beloppsgränser.

Tiden är nu mogen för att tillskapa en rättvis fördelning av bidragen mellan de båda jägarorganisationerna. Bidragstilldelningen bör likvärdigt grunda sig på resp. organisations aktiva medlemstal. För närvarande får Svenska jägareförbundet tio gånger så stort bidrag per medlem som Jägarnas riksförbund-Landsbygdens jägare får. Det kan föreligga praktiska svårigheter att på en gång utjämna en så extremt stor skillnad i bidragstilldelningen. Det kan vara lämpligt att utjämningen slås ut över en fyraårsperiod. Utöver sedvanlig indexuppräknig, skulle detta för riksförbundets del innebära en uppräknig av bidraget med ca 830 000 kr. till totalt, avrundat, 1 200 000 kr. för år 1987.

Dessa medel kan friställas ur jaktvårdsfonden, antingen genom att fonden överförs till statsbudgeten i enlighet med fondutredningens förslag, eller att fondens överskott utnyttjas, eller genom omfördelade bidrag.

Hemställan

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer jag

att riksdagen anhåller att regeringen ser över bidragsgivningen till Jägarnas riksförbund-Landsbygdens jägare och Svenska jägareförbundet i syfte att uppnå jämställdhet mellan de två organisationerna.

Stockholm den 27 januari 1987

Christer Nilsson (s)